

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 4/25
29.1.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Драгољуба Албијанића, председника већа, Милимира Лукића, Марка Јоцића, Маје Илић и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником – Тањом Славковић и записничарем Јулијаном Таталовић, у кривичном предмету против **окривљених АА и др**, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања, Милана Терзића и Владимира Ђукановића, окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, његове ..., ВВ и заједничке жалбе чланова његове породице и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, окривљене ИИ и њеног браниоца, адвоката Никше Црногораца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.45/24 од 31.10.2024. године, након претреса одржаног пред другостепеним судом у смислу одредби члана 449 и 450 ЗКП, дана 11.12.2025. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Горана Марјановића, окривљеног АА, његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања и Милана Терзића, окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, окривљене ИИ и њеног браниоца, адвоката Милана Терзића, по заменичком пуномоћју за адвоката Никшу Црногорца, и представника Привредне банке Београд Зорице Грубић по заменичком пуномоћју за адвоката Владимира Лучића и трећег лица “ЈЈ” д.о.о. КК, а у одсуству уредно обавештених, браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђукановића и браниоца окривљене ИИ, адвоката Никше Црногорца, који су позиве уредно примили, донео је након већања и гласања **једногласно**, дана 29.01.2026. године,

ПРЕСУДУ

I

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног АА, и његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања, Милана Терзића и Владимира Ђукановића, окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, његове ... ВВ и заједничке жалбе чланова његове породице и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, и окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.45/24 од 31.10.2024. године, тако што изрека пресуде гласи:

1. **окривљени АА**, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођене ..., рођен ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., држављанин Републике Србије, осуђиван,
2. **окривљени ББ**, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођене ..., рођен ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., и са боравиштем у ..., ..., улица ..., држављанин Републике Србије, неосуђиван и
3. **окривљена ЗЗ**, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођена ..., рођене ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., држављанка Републике Србије, неосуђивана,

КРИВИ СУ

Што су:

У периоду од марта године до марта године, у ... и ... окривљени ББ као одговорно лице, председник Кредитног и Извршног одбора “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, прекорачењем граница свог овлашћења, самовласно одобрио 27 краткорочних кредита привредним друштвима која су по основу уговора о зајму новац од тих кредита пренела привредном друштву “...” Д.О.О. ..., који није враћен корисницима кредита као зајмодавцима, као ни тој банци по основу солидарног јемства за те кредите, у чему га је са умишљајем подстрекао окривљени АА, одговорно лице – власник

и генерални директор привредног друштва “...” Д.О.О. ..., који је по основу власништва и уложених новчаних средстава у пословање тог привредног друштва, вршио послове управљања и надзора над тим привредним друштвом и његовом имовином, доносио одлуке о његовом задуживању код пословних банака у Републици Србији и иностранству, као и о његовом задуживању код других привредних друштава, те усмеравању новчаних средстава пласираних на име кредита и зајмова том привредном друштву, а окривљена ЗЗ, као извршни директор Сектора за пласмане привреди и члан Кредитног одбора “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, му са умишљајем помогла, стварањем услова за извршење тог кривичног дела, на који начин су привредном друштву “...” Д.О.О. ... прибавили противправну имовинску корист у укупном износу

тако што су у марту ... године, када су кредитна способност и бонитет привредног друштва “...” Д.О.О. ... и са њим повезаних зависних привредних друштава “...” - “...” А.Д. ..., “...” А.Д. ..., “...” А.Д. ..., ..., “...” А.Д. ..., “...” А.Д. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ... и “...” А.Д. ..., знатно опали услед незадовољавајућих показатеља њихове ликвидности и високог нивоа задужености код “Привредне банке Београд” А.Д. Београд и других домаћих и страних банака и финансијских институција,

па су се као корисници тих краткорочних кредита формално појавила та друга привредна друштва, која су одмах након одобравања кредита и трансфера одобрених новчаних средстава на своје рачуне, та средства истог дана, по основу зајма, трансферисала на рачун стварног корисника ових кредита – привредног друштва “...” Д.О.О. ..., које се код ових кредита формално појавило као солидарни јемац, с тим да изложеност “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, приликом одобравања ових кредита, према формалним корисницима ни у једном тренутку не пређе 10% капитала банке, како би се обезбедило да за одлучивање о свим овим кредитима буде надлежан Кредитни одбор банке, те како би се истовремено избегло да о истима, сходно одредби члана 73 став 3 тачка 8 Закона о банкама одлучује Управни одбор банке, како се тај одбор, над чијим радом и одлучивањем окривљени ББ није имао никаквог утицаја, не би упознао са детаљима ових кредита, а посебно са чињеницом да је стварни корисник свих тих кредита привредно друштво “...” Д.О.О. ..., према којем је банка већ била знатно изложена.

а окривљени АА у сврху оваквог посредног кредитирања привредног друштва “...” Д.О.О. ..., иницирао да привредна друштва: “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “....О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ... и “...” Д.О.О. ..., која су и основана на његову иницијативу и чијим пословањем је он суштински управљао преко других физичких лица – пријатеља, бивших радника, спољних сарадника, или сродника тих лица и пословних партнера привредног друштва “...” Д.О.О. ..., која су се формално уписала у регистар привредних субјеката Агенције за привредне регистре, као оснивачи, директори, заступници и прокуристи наведених привредних друштава, а привредна друштва “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ... и “...” Д.О.О. ..., са којима је привредно друштво “...” Д.О.О. .. већ имало пословну сарадњу, у своје име од “Привредне банке Београд” А.Д. Београд траже краткорочне кредите и одобрена новчана средства истог дана, по основу Уговора о зајму трансферишу на рачун привредног друштва “...” Д.О.О. ..., док је окривљени ББ иницирао да то исто учини привредно друштво “...” Д.О.О. ..., а затим окривљени АА у односу на све ове краткорочне кредите, у име привредног друштва “...” Д.О.О. ...

доносио одлуке о прихватању јемства и закључивао уговоре о зајму, ради стварања правног основа за трансфер свих одобрених новчаних средстава том привредном друштву,

док је окривљена ЗЗ дефинисала динамику и основне услове ових краткорочних кредита, пре свега њихову висину и рокове враћања, водећи рачуна да изложеност банке према било којем од наведених привредних друштава – формалних корисника ових краткорочних кредита не пређе 10% капитала ове банке, те се по упуству ББ, старала да се сачини и потпише неопходна кредитна документација, која је обавезни елемент сваког кредитног досијеа, ради стварања привада да су кредити одобрени и пласирани у складу са Процедуром за одобравање пласмана правним лицима из јула месеца 2010. године и Пословником о раду Кредитног одбора од 01.07.2008. године, а не на основу његових самовласних одлука, након чега се окривљена ЗЗ старала да се одобрена новчана средства тих кредита у најкраћем могућем року са рачуна наведених формалних корисника, на основу уговора о зајму, трансферишу на рачун стварног корисника привредног друштва “...” Д.О.О. ...,

при чему су сви окривљени знали, да због већ постојеће знатне изложености “Привредне банке Београд” А.Д. Београд према привредном друштву “...” Д.О.О. ... и са њим повезаним привредним друштвима у саставу тог ..., ови краткорочни кредити, у већини случајева нису ни могли бити одобрени непосредно овом привредном друштву, а да се тиме не прекорачи максимално дозвољени лимит изложености банке према једном лицу или према групи повезаних правних лица, а у висини од 25% капитала банке, који је прописан чланом 33 став 3 Закона о банкама, него једино на описани посредан начин, као и да друга привредна друштва којима су формално одобрени ови кредити, немају финансијских могућности да их врате, јер се углавном радило о привредним друштвима са малим бројем запослених лица и без значајније имовине, од којих су поједина тек била основана, при чему је окривљени АА новчана средства ових краткорочних кредита, које је привредно друштво “...” Д.О.О. ... примило преко наведених других привредних друштава, формалних корисника тих кредита, у мањој мерио користио за финансирање производње појединих привредних друштава у саставу ..., а у знатно већој мери у сврху враћања краткорочних кредита других банака,

али је и поред тога, окривљени ББ, у име “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, супротно финансијским интересима банке, кога је на то подстрекао окривљени АА, на описани начин у наведеном периоду одобрио:

1. привредном друштву “...” Д.О.О. ..., основаном дана 10.12.2012. године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.880.000,00 евра или 212.378.148,00 динара, од чега је износ од 210.783.511,64 динара, истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 11.12.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва “...” Д.О.О. ...;

2. привредном друштву “...” Д.О.О. ..., основаном дана 07.12.2012. године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.880.000,00 евра или 212.135.816,00 динара, од чега је износ од 210.510.855,30 динара, истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 12.12.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва “...” Д.О.О. ...,

3.привредном друштву “...” Д.О.О. ..., основаном дана 16.01.2013.године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.690.000,00 евра или 187.374.694,00 динара, од чега је износ од 185.939.194,00 динара, истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 16.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

4.привредном друштву „...” Д.О.О. ..., основаном дана 18.01.2013.године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.690.000,00 евра или 187.383.651,00 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 23.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

5.привредном друштву „...” Д.О.О. ..., основаном дана 22.01.2013.године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.000.000,00 евра или 110.488.300,00 динара, од чега је износ од 109.641.097,75 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 28.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

6.привредном друштву „...” Д.О.О. ..., краткорочни кредит бр. ... од 30.01.2013. године у износу од 60.000.000,00 динара, са валутном клаузулом, од чега је износ од 59.550.000,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 30.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

7.привредном друштву „...” Д.О.О. ..., краткорочни кредит бр. ... у износу од 100.000,00 евра или 11.014.410,00 динара, од чега је износ од 10.928.333,02 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 25.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

8.привредном друштву „...” Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 2.000.000,00 евра или 226.428.800,00 динара, од чега је износ од 224.116.969,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 29.10.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ..., које је потом привредном друштву „...” Д.О.О. ... вратило део овог зајма у износу од 22.668.238,00 динара, након чега је привредно друштво „...” Д.О.О. ... дана 09.01.2013. године тим новцем вратило „Привредној банци Београд“ А.Д. Београд део главнице наведеног кредита у износу од 200.000,00 евра, у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије на тај дан, увећан за 1%, што је износило 22.668.238,00 динара;

9.привредном друштву „...” Д.О.О. ..., основаном дана 14.06.2012.године краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.800.000,00 евра или 202.922.280,00 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 30.10.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...” Д.О.О. ...;

10.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.900.000,00 евра или 213.689.200,00 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 05.12.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

11.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр... у износу од 1.700.000,00 евра или 189.099.840,00 динара, од чега је износ од 185.099.840,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 04.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

12.привредном друштву „...“ Д.О.О. ..., основаном дана 13.07.2012. године, краткорочни кредит бр. ... у износу од 895.000,00 евра или 99.026.022,00 динара, од чега је износ од 98.266.043,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 11.02.2013. године, па основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

13.привредном друштву „...“ Д.О.О. ..., краткорочни кредит бр. ... у износу од 360.000,00 евра или 39.702.564,00 динара, од чега је износ од 39.396.499,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 01.03.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

14.привредном друштву „...“ Д.О.О. ..., краткорочни кредит бр. ... у износу од 30.000.000,00 динара, од чега је износ од 29.775.000,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 01.03.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

15.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 150.000,00 евра или 16.507.665,00 динара, од чега је износ од 16.381.356,41 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 18.02.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

16.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 340.000,00 евра или 38.641.476,00 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 01.10.2012. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

17.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.300.000,00 евра или 144.605.760,00 динара, од чега је износ од 143.955.760,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 04.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

18.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 250.000.000,00 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 29.03.2012.године, на

основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ..., које је дана 28.11.2012. године привредном друштву „...“ Д.О.О. ... вратило део овог зајма у износу од 38.000.000,00 динара, а привредно друштво „...“ Д.О.О. ... истог дана тим новцем вратило „Привредној банци Београд“ А.Д. Београд део главнице наведеног кредита у износу од 38.000.000,00 динара;

19.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.000.000,00 евра или 110.808.300,00 динара, од чега је износ од 109.958.000,00 динара, истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 15.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

20.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 20.000.000,00 динара, од чега је износ од 18.647.960,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 30.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

21.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... - ... краткорочни кредит бр... у износу од 20.000.000,00 динара, од чега је износ од 19.847.960,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 01.03.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

22.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 1.000.000,00 евра или 111.115.800,00 динара, од чега је износ од 110.264.000,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 18.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

23.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. .. у износу од 300.000,00 евра или 33.334.740,00 динара, од чега је износ од 33.084.000,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 18.01.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

24.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр... у износу од 500.000,00 евра или 54.657.704,66 динара, па је целокупан овај износ истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 04.02.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

25.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 130.000,00 евра или 14.383.668,00 динара, од чега је износ од 14.271.571,00 динара, истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 11.02.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

26.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр... у износу од 100.000,00 евра или 11.031.120,00 динара, од чега је износ од 10.944.675,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног

друштва, 05.02.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...;

27.привредном друштву „...“ Д.О.О. ... краткорочни кредит бр. ... у износу од 100.000.000,00 динара, од чега је износ од 99.247.960,00 динара истог дана када је овај кредит одобрен и пласиран на рачун наведеног привредног друштва, 07.02.2013. године, на основу уговора о зајму, пренет на рачун привредног друштва „...“ Д.О.О. ...,

- чиме су извршили и то:

окривљени АА продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, подстрекавањем у вези члана 34 и 61 КЗ,

окривљени ББ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ,

окривљена ЗЗ продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, помагањем у вези члана 35 и 61 КЗ,

за које кривично дело их, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, а у односу на окривљену ЗЗ и применом одредбе члана 45 став 3 КЗ

О С У Ћ У Ј Е

-окривљеног АА на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну му урачунава време проведено у притвору, као и на мери забране напуштања стана од 24.11.2014. године до 05.11.2015. године;

-окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, као и на мери забране напуштања стана од 24.11.2014. године до 05.11.2015. године;

-окривљену ЗЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју казну окривљена има извршити у просторијама у којима станује, на адреси ..., у ..., уз примену електронског надзора, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 24.11.2014. године до 23.12.2014. године, с тим да окривљена не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљена једном у трајању од преко 6 часова, или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Жалбе окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања, Милана Терзића и Владимира Ђукановића, окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, његове ..., ВВ и заједничка жалба чланова његове породице и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, као и жалбе окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, у осталом делу и у целости жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за оргнизовани криминал, **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване, и првостепена пресуда, у непреиначеном делу у односу на окривљене АА, ББ и ЗЗ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

На основу члана 264 ЗКП у вези члана 261 ЗКП обавезују се окривљени АА, ББ и ЗЗ да на име судског паушала плате Апелационом суду Београду износ од по 30.000,00 хиљада динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

II

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ окривљене ИИ и њеног браниоца, адвоката Никше Црногорца, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.45/24 од 31.10.2024. године, тако што Апелациони суд у Београду – Посебно одељење за организовани криминал

окривљену ИИ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођене ..., рођену ... године у ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., држављанку Републике Србије, неосуђивану,

На основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

У периоду од марта године до марта године, у ..., као финансијски директор привредног друштва “...” Д.О.О. ..., заједно са окривљеном ЗЗ, са умишљајем помогла окривљеном ББ и окривљеном АА да привредном друштву “...” Д.О.О. ..., прибаве противправну имовинску корист у укупном износу од 2.827.236.658,78 динара, на начин описан у ставу I изреке пресуде, а “Привредној банци Београд” А.Д. Београд нанесу штету у наведеном износу, стварањем услова за извршење тог кривичног дела, при чему је била урачунљива и свесна да може учинити кривично дело које је забрањено, па је на то пристала, тако што је заједно са окривљеним АА у сврху посредног кредитирања привредног друштва “...” Д.О.О. ..., иницирала да привредна друштва “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ... и “...” Д.О.О. ..., која су и основана на њихову иницијативу и чијим пословањем су они суштински управљали преко других физичких лица – пријатеља, бивших радника, спољних сарадника и пословних партнера привредног друштва “...” Д.О.О. ..., која су се формално уписала у регистар привредних субјеката Агенције за привредне регистре,

као оснивачи, директори, заступници и прокуристи наведених привредних друштава, а привредна друштва “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ..., “...” Д.О.О. ... и “...” Д.О.О. ... са којим је привредно друштво “...” Д.О.О. ... већ имало пословну сарадњу, у своје име од “Привредне банке Београд” А.Д. Београд траже краткорочне кредите и одобрена новчана средства истог дана, по основу Уговора о зајму трансферишу на рачун привредног друштва “...” Д.О.О. ..., а потом у непосредном контакту са окривљеном 33 дефинисала динамику и основне услове ових краткорочних кредита, пре свега њихову висину и рокове враћања, водећи рачуна да изложеност банке према било којем од наведених привредних друштава-формалних корисника ових краткорочних кредита не пређе 10% капитала ове банке, те се старала да се сачини и потпише неопходна кредитна документација коју су требали да доставе банци формални корисници наведених краткорочних кредита и привредно друштво “...” Д.О.О. ..., као формални јемац истих, у циљу обезбеђења формалног “покрића” за ове кредите и стварања привада да су они одобрени и пласирани у прописаном поступку у складу са Процедуром за одобравање пласмана правним лицима од јула месеца 2010. године и Пословником о раду Кредитног одбора од 01.07.2008. године, при чему је знала да због већ постојеће знатне изложености “Привредне банке Београд” А.Д. Београд према привредном друштву “...” Д.О.О. ... и са њим повезаним привредним друштвима у саставу тог концерна, ови краткорочни кредити, у већини случајева нису ни могли бити одобрени непосредно овом привредном друштву, а да се тиме не прекорачи максимално дозвољени лимит изложености банке према једном лицу или према групи повезаних правних лица, а у висини од 25% капитала банке, који је прописан чланом 33 став 3 Закона о банкама, него једино на описани посредан начин, као и да друга привредна друштва којима су формално одобрени ови кредити, немају финансијских могућности да их врате, јер се углавном радило о привредним друштвима са малим бројем запослених лица и без значајније имовине, од којих су поједина тек била основана, при чему су окривљени АА и окривљена ИИ новчана средства ових краткорочних кредита, које је привредно друштво “...” Д.О.О. ... примило преко наведених других привредних друштава, формалних корисника тих кредита, у мањој мерио користио за финансирање производње појединих привредних друштава у саставу ..., а у знатно већој мери у сврху враћања краткорочних кредита других банака,

-чиме би извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ.

Окривљена ИИ се на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, и исти падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

I

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.45/24 од 31.10.2024. године, окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у

саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, док су окривљене ЗЗ и ИИ оглашене кривим да су извршиле продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ. Првостепени суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од пет година у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, као и на мери забране напуштања стана од 24.11.2014. године до 05.11.2025. године, окривљеног ББ на казну затвора у трајању од шест година у коју казну му је урачунао време проведено у притвору, као и на мери забрана напуштања стана од 24.11.2014. године до 05.11.2015. године, окривљену ЗЗ на казну затвора у трајању од две године у коју казну јој је урачунао време проведено у притвору од 24.11.2014. године до 23.12.2014. године и окривљену ИИ на казну затвора у трајању од две године у коју казну јој је урачунао време проведено у притвору од 24.11.2014. године до 22.01.2015. године.

Првостепеном пресудом оштећена “Привредна банка Београд” А.Д. Београд у стечају и треће лице на које је пренет имовинскоправни захтев “ЈЈ” доо ... су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу, с тим што су дужни да у року од 90 дана од правноснажности пресуде пруже доказ о покренутом парничном поступку, а у супротном мера обезбеђења изречена решењем судије за претходни поступак и то Кппр-По1 41/15 од 11.05.2015. године (у односу на окривљеног ББ) и Кппр-По1 42/15 од 11.05.2015. године (у односу на окривљеног АА и др), биће укинуте.

Првостепеном пресудом окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 50.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка чију висину ће првостепени суд одредити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал због одлуке о кривичној санкцији, само у односу на окривљене АА, ЗЗ и ИИ са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљенима АА, ЗЗ и ИИ изрекне казне затвора у дужем временском трајању;

-окривљени АА и његов бранилац адвокат Радивоје Шушњевић заједничку жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени усвоји жалбу и у смислу одредбе члана 449 став 1 ЗКП одржи претрес, и донесе пресуду тако што ће првостепену пресуду преиначити и окривљеног АА ослободити од оптужбе. У жалби су окривљени и његов бранилац ставили захтев да буду обавештени о седници већа;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Калањ због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА у смислу одредбе из члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободи од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-браниоци окривљеног АА, адвокати Милан Терзић и Владимир Ђукановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу бранилаца, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободи од оптужбе. У жалби су браниоци ставили захтев да буду обавештени о седници већа;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Драган Мраковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Милан Ранић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу и да у смислу одредбе члана 455 став 2 у вези става 1 КЗ након одржаног претреса сам пресуди у овој кривичноправној ствари, с обзиром да је првостепена пресуда једном већ укидана, односно да у погледу кривице преиначи побијану пресуду те сходно члану 423 став 1 тачка 2 ЗКП донесе пресуду којом ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа;

-окривљени ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји његову жалбу, побијану пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези став 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ;

-... окривљеног ББ, ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји њену жалбу, побијану пресуду преиначи и њеног супруга овде окривљеног ББ у смислу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободи од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези став 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ. У жалби је ... окривљеног ББ ставила предлог да буде обавештена или о седници већа или о претресу;

-заједничку жалбу чланови породице окривљеног ББ и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ у смислу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободи од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези став 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ.

-бранилац окривљене ЗЗ, адвокат Ђорђе Трифуновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа;

-окривљена ЗЗ из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји њену жалбу и жалбу њеног браниоца, побијану пресуду преиначи и ослободи је од оптужбе;

-бранилац окривљене ИИ, адвокат Никша Црногорац, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену ИИ ослободи од оптужбе. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа;

-окривљена ИИ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу и у смислу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободи је од оптужбе. У жалби је окривљена ставила захтев да заједно са својим браниоцем буде обавештена о седници већа.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал суду су доставили:

-окривљени АА и његов бранилац адвокат Радивоје Шушњевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, и првостепену пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљене ЗЗ, адвокат Ђорђе Трифуновић са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал одбије као неосновану, а да жалбе окривљене ЗЗ и њеног браниоца адвоката Ђорђа Трифуновића усвоји као основане;

-окривљена ЗЗ са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за

организовани криминал, као другостепени жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал одбије као неосновану, а да њену жалбу и жалбу њеног браниоца усвоји као основане и првостепену пресуду преиначи и ослободи је од оптужбе.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је писаним поднеском Ктж.бр. 10/25 од 03.03.2025.године предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји као основану жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљене АА, ЗЗ и ИИ у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а да се жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је дана 24.-25.09.2025. године, одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, на којој је одлучујући о изјављеним жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања, Милана Терзића и Владимира Ђукановића, окривљеног ББ и његових бранилаца, адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, његове ... ВВ и чланова његове породице и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића и окривљене ИИ и њеног браниоца, адвоката Никше Црногорца, након већања и гласања дана 27.10.2025. године донео одлуку да се пред другостепеним судом отвори претрес, како би након поновне оцене свих доказа, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, на правилан и поуздан начин утврдио чињенично стање, и донео правилну и на закону засновану одлуку, с обзиром да је првостепена пресуда у овом предмету једном већ укидана решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1-По1 22/23 од 02.02.2024. године.

Претрес пред другостепеним судом је одржан дана 11.12.2025. године, у присуству лица наведених у уводу ове пресуде, на коме је председник већа изложио стање ствари у предметном поступку, изнео садржај првостепене пресуде, а у доказном поступку су саслушани окривљени АА, ББ, ЗЗ и ИИ, прочитани сви писани докази који су изведени на главном претресу пред првостепеним судом, па је након њихове поновне оцене и оцене навода у изјављеним жалбама и одговорима на жалбу, те предлога и речи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Горана Младеновића, окривљених и њихових бранилаца, овај суд донео одлуку као у изреци.

Наиме, првостепени суд је утврдио да су окривљени ББ и АА, као одговорна лица и то окривљени ББ, као председник Кредитног и Извршног одбора “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, а окривљени АА, као власник и генерални директор привредног друштва “...” Д.О.О. ..., прекорачењем границе свог овлашћења, привредном друштву “...” Д.О.О. ..., прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од 2.827.236.658,78 динара, у виду новца пренетог том привредном друштву, по основу уговора о зајму од стране корисника 27 спорних кредита “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, који није враћен корисницима, као зајмодавцима, као ни тој банци, по основу солидарног јемства за спорне кредите, да су тиме “Привредној банци Београд” А.Д. Београд, нанели штету у истом укупном износу,

у чему су им са умишљајем помогле окривљена ЗЗ, као извршни директор Сектора за пласмане привреди и члан Кредитног одбора “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, а окривљена ИИ, као финансијски директор привредног друштва “...” Д.О.О. Првостепени суд надаље, закључује да су окривљени постигли договор да се упркос негативним финансијским показатељима даље финансирање привредног друштва “...” Д.О.О. ..., и повезаних привредних друштва од стране “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, настави, али на начин да се не повећа у знатној мери изложеност ове банке према повезаним привредним друштвима и то претежно путем одобравања краткорочних кредита, другим привредним друштвима, која формално не припадају наведеном концерну и према којима банка није у знатнијој мери изложена, тако што би се као корисници краткорочних кредита, формално појавила привредна друштва, ближе наведена у изреци првостепене пресуде, која би одмах након одобравања кредита и трансфера одобрених новчаних средстава на своје рачуне, та средства истог дана, по основу зајма, трансферисали на рачун стварног корисника ових кредита-привредног друштва “...” Д.О.О. ..., који би се код тих кредита формално појавио као солидарни јемац. На основу овако утврђеног чињеничног стања, окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, док су окривљене ЗЗ и ИИ оглашене кривим да су извршиле продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ.

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал првостепена пресуда се побија због одлуке о кривичној санкцији само у односу на окривљене АА, ЗЗ и ИИ, тако што се истиче да првостепени суд приликом одмеравања казне окривљенима, није дао адекватан значај отежавајућим околностима, док је пренаглашен значај дао олакшавајућим околностима, тако да су кривичне санкције које су изречене окривљенима преблаго одмерене и нису адекватне тежини извршених кривичних дела. У жалби тужиоца се надаље истиче, да отежавајућим околностима није дат значај који оне имају у конкретном случају и то да су сви окривљени радње извршења кривичног дела за које су оглашени кривим предузимали у дужем временском периоду, континуирано, на идентичан начин, са јединственим умишљајем, те да је привредном друштву “...” Д.О.О ... (...) прибављена противправна имовинска корист у износу од више милијарди динара, што је далеко изнад цензуса од 1.500.000,00 динара, предвиђеног код најтежег облика кривичног дела за које су оглашени кривим, да је незаконито поступање приликом одобравања кредита од стране “Привредне банке Београд” А.Д. Београд (**ПББ**), у коначном исходу довело до забране рада и стечаја ове банке, чиме је поред штете по саму банку и њене акционаре причињена штета и запосленима и клијентима банке, а у ширем смислу је то негативно утицало и на поверење у банкарски систем Републике Србије и његову стабилност, што такође указује на потребу изрицања казни затвора у дужем временском трајању, па се сходно наведеном и предлаже строжије кажњавање окривљених АА, ЗЗ и ИИ.

Жалбеним наводима окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања, Милана Терзића и Владимира Ђукановића, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а у вези члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а, указивањем на неразумљивост изреке пресуде у погледу описа радњи окривљеног АА, које је предузео

у саизвршилаштву у поступку одобравања кредита од стране банке, као и на противречност између изреке и образложења пресуде у вези датог закључка првостепеног суда да је кривично дело учињено са евентуалним умишљајем, а да истовремено постоји претходни договор окривљених који по природи ствари искључује постојање евентуалног умишљаја да се кредити врате. По ставу одбране све претходно наведено указује да је погрешан закључак првостепеног суда да је доказано да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело у саизвршилаштву, у вези са чим се у жалбама истиче да првостепени суд прибегава сопственом тумачењу појма саизвршилаштва на страни 288 побијане пресуде, и закључује да се радње окривљених имају правно квалификовати као нужно саизвршилаштво у извршењу кривичног дела. По ставу одбране није наведена ниједна конкретна радња којом је окривљени АА учествовао у радњама за које је окривљени ББ оглашен кривим, јер окривљени АА као одговорно лице у “...” са аспекта кривичноправне теорије не може да има својство саизвршиоца, окривљеног који кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 1 КЗ врши прекорачењем граница свог овлашћења у другом правном субјекту и самим тим што се у образложењу пресуде радње искоришћавања положаја и овлашћења од стране окривљеног АА не доводе у било какву везу са радњама окривљеног ББ, нити суд наводи било коју конкретну радњу којом је окривљени АА лично учествовао у радњама одобравања 27 спорних кредита. У жалби адвоката Радивоја Шушњевића се указује да су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, у погледу оцене већине изведених доказа, будући да побијана пресуда осим интерпретације исказа великог броја сведока, уопште не садржи оцену исказа тих сведока, нити констатацију да ли и које исказе прихвата или не, чиме је побијана пресуда захваћена битном повредом одредба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП. Осим наведеног у жалби овог браниоца се указује да је погрешан закључак првостепеног суда да је у тренутку одобравања 27 спорних кредита привредно друштво “...” било неликвидно и презадужено, имајући у виду Записник НБС о контроли бонитета и законитости пословања из кога произилази да је изложеност “ПББ” на дан 31.12.2012. године била равна нули, при чему се у жалби такође указује да је отварањем стечајног поступка прекинута узрочно-последична веза између радњи окривљених и настале последице, имајући у виду да отварање стечајног поступка није у вези са поступањем окривљених-њиховим радњама и умишљајем, а на шта је указао и другостепени суд у укидном решењу. Жалбама адвоката Радивоја Шушњевића, Ђорђа Калања и Милана Терзића се надаље, оспорава закључак првостепеног суда да Народна банка није једина меродавна да утврђује правилност рада банке, јер управо Закон о НБС прецизно регулише питање надлежности НБС у делу оцене правилности рада банке, а ради се о томе да је Народна банка Србије једини надлежни орган за оцену правилности пословања банке, па је самим тим и Записник о контроли пословања “ПББ” од 30.05.2013. године, документ који има највећи значај када је у питању оцена законитости доделе спорних кредита, при чему је познато да у наведеном записнику нису констатоване неправилности, како у делу који се односи на поступак одобравања кредита, тако и у делу који се односи на адекватност хипотеке. У жалбама адвоката Ђорђа Калања и Милана Терзића посебно се указује да је првостепени суд у потпуности занемарио примедбе другостепеног суда, који је јасно указао да у побијаној пресуди није наведено када је наступила последица, као и да отварање стечаја над “...” није повезано са поступањем окривљених, који о томе нису могли да одлучују, као и да ненаплативост кредита не може представљати последицу кривичног дела, тако да је оваквим ставом другостепеног суда јасно указано да не

постоји узрочно-последични однос између поступка одобравања кредита као радње извршења кривичног дела са последицом невраћања кредита. По ставу одбране наводна штета за банку је могла да наступи само у тренутку када је постало извесно да кредити неће моћи да буду враћени, а то није тренутак доспелости обавезе враћања, већ неоснована блокада рачуна, која је била пре доспелости кредита, а затим и отварање стечаја над солидарним јемцем "... Д.О.О. ..., а што је последица дуготрајне неосноване блокаде рачуна од стране две банке, а што је довело до проглашавања свих кредита доспелим од стране других кредитора. У жалби адвоката Ђорђа Калања се посебно указује да су средства за враћање кредита која је дао "..." као јемац била адекватна, у вези са чим је нејасно због чега банка није покушала да наплати своја потраживања, при чему су нетачни наводи да јаловина као гаранција не вреди, будући да су поднети докази који говоре супротно наведеном. Осим наведеног у жалбама адвоката Ђорђа Калања и Милана Терзића, такође се указује да је другостепени суд у укидном решењу указао на неразумљивост изреке пресуде из разлога што није наведен ни један материјални пропис, односно правна норма коју су окривљени евентуално прекршили приликом предузимања инкриминисаних радњи, а што је од значаја за утврђивање постојања противправности као субјективног елемента саизвршилаштва, као и да се у конкретном случају ради о грађанскоправном односу између "ПББ", као даваоца кредита и привредног друштва "..." као јемца, а не о кривичном делу од стране овде окривљеног АА. У жалби адвоката Милана Терзића се указује да окривљени АА није имао сазнања о изложености банке према "...", нити га је банка обавестила о томе, нити је банка одбила да му да кредит из ових разлога, а што потврђује и Записник НБС, која је контролисала "ПББ".

Жалбеним наводима окривљеног ББ и његових бранилаца адвоката Драгана Мраковића и Милана Ранића, његове ... ВВ и заједничком жалбом чланова његове породице и то ... ГГ и ... ДД, ... ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, истицањем на неразумљивост изреке побијане пресуде и датих разлога, оспоравањем да је окривљени ББ радње извршења кривичног дела за које је побијаном пресудом оглашен кривим предузео у саизвршилаштву, из разлога што није могуће постојање саизвршилаштва, као облика саучесништва у извршењу кривичног дела из члана 234 КЗ, с обзиром да су окривљени ББ и АА имали својство одговорних лица у различитим привредним друштвима. Жалбом адвоката Милана Ранића се указује да је изрека побијане пресуде неразумљива, јер се у њој само наводи да је постојао договор између окривљених АА и ББ за извршење кривичног дела, што по питању облика виности значи да су поступали са директним умишљајем, а одмах затим се описују радње окривљених које су предузете са евентуалним умишљајем, што изреку побијане пресуде чини неразумљивом и истовремено противречном датим разлозима. У жалби овог браниоца се надаље, указује да првостепени суд у образложењу побијане пресуде наводи да су хипотеке успостављене накнадно, а не у време одобравања и закључења уговора о кредитима и преносу новца и да је то моменат када се процењује да ли су понуђена средства обезбеђења адекватна или не. У вези са изнетим првостепени суд закључује да накнадно успостављање хипотеке је пост фактум чињеница, настала по пуштању средстава, а што је према закључку првостепеног суда "супротно прописима банке", али се притом не наводи на који се то пропис односи. Такође нису наведене бланкетне норме под које се подводе инкриминисане радње, што отвара могућност произвољности у одлучивању суда у погледу противправности окривљеног, посебно

што суду није дозвољено да по свом нахођењу у чињеничном опису кривичног дела уноси бланкетну норму, јер би тиме нарушио објективни идентитет оптужбе и пресуде. Осим наведеног у жалби адвоката Милана Ранића се указује да су од 27 спорних кредита на наплату доспели кредити изван инкриминисаног периода садржаног у изреци пресуде и то за “...” 29.09.2013. године, за “...” 23.04.2013. године и за “...” 16.04.2013. године, при чему се у жалби истиче да узети зајмови и кредити за побољшавање ликвидности, по природи ствари не могу угрозити ликвидност, будући да је “...” добио новчани кредит, те да сваки прилив новца појачава ликвидност, посебно код чињенице да су кредити доспевали знатно касније од спорних кредита, јер је постојао грејс период, осим тога ненаплативост кредита је опште познати ризик пословања банке, при чему свака ненаплативост није последица кривичног дела. Такође се у жалби адвоката Милана Ранића указује да НБС у Записнику о контроли од 30.05.2013. године није констатовала неправилности приликом одобравања кредита, при чему се у жалби указује да иако је првостепени суд прихватио налаз и мишљење Комисије вештака Градског завода за вештачење, одговори вештака Весне Петковић демантују закључак првостепеног суда о знатном паду бонитета и кредитне способности “...” у марту 2012. године. Такође се у жалбама бранилаца истиче да се не може прихватити закључак првостепеног суда да Народна банка није једина меродавна да утврђује правилност рада банке, насупрот оваквом закључку првостепеног суда Закон о НБС прецизно регулише питање надлежности НБС у делу оценое правилности рада банке, а ради се о томе да је Народна банка Србије једини надлежни орган за оцену правилности пословања банке, па је самим тим и Записник о контроли пословања Привредне банке документ који има највећи значај када је у питању оцена законитости доделе спорних кредита. У жалбама се такође истиче и да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, имајући у виду да је током поступка испитан велики број сведока, конкретно 18 из “ПББ”, који су сваки из свог делокруга учествовали у обради кредитних захтева и на крају давања мишљења и предлога по поднетим захтевима за кредите, што доводи до питања како је са правног аспекта могуће да се одговорност за доделу кредита припише искључиво окривљеном ББ, као председнику Извршног и Кредитног одбора, који је како то првостепени суд погрешно закључује доносио коначну одлуку по питању доделе спорних кредита. Наведени закључак првостепеног суда је оспорен на основу налаза и мишљења комисије вештака Градског завода за вештачење (страна 192 налаза), из кога произилази да су одлуке по свим спорним кредитима донете, или једногласно, или већином гласова, а не од стране било ког појединца. У жалби адвоката Милана Ранића се истиче да је Управни одбор “ПББ” интервентним мерама изузео “...” од принудне наплате уз образложење да ће стратегија наплате према овом привредном друштву бити усклађена унутар генералне стратегије државе према овом клијенту, а што надаље, указује да до стечаја “...” и “ПББ” није дошло због незаконитог и нестручног рада окривљеног ББ, већ због сплета других околности на које окривљени ББ није могао да утиче. Осим наведеног у жалби адвоката Драгана Мраковића се указује да првостепени суд није поступио по примедбама другостепеног суда на које му је указано да у поновном поступку мора да изведе закључак о адекватности средстава обезбеђења, међутим, првостепени суд је остао код свог става да су средства обезбеђења неадекватна, чиме је пропустио да поступи по примедбама другостепеног суда. Жалбом окривљеног ББ првостепена пресуда се побија због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да су у побијаној пресуди учињени пропусти приликом образлагања одлуке о казни, а што представља битну повреду одредаба кривичног поступка, која се односи на не давање

разлога о одлучним чињеницама, при чему се такође указује да првостепени суд приликом одмеравања казне игнорише одлучне чињенице да је отац петоро деце, од којих је троје малолетно, док се и у жалби адвоката Драгана Мраковића, као и у жалби супруге окривљеног ББ и заједничкој жалби чланова његове породице, као основ побијања између осталог наводи и одлука о кривичној санкцији, међутим у образложењу ових жалби се ближе не наводе разлози због којих се побијана пресуда оспорава због одлуке о кривичној санкцији.

Жалбеним наводима окривљене ЗЗ и њеног браниоца адвоката Ђорђа Трифуновића оспорава се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а у вези члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП-а, указивањем на неразумљивост изреке пресуде у погледу описа радњи извршења кривичног дела, истицањем да није наведен ни један материјални пропис који су прекршили окривљени, при чему се указује и да у побијаној пресуди није тачно наведено када је наступила последица у односу на појединачне кредите и у вези са изнетим није разјашњено да ли је прекинута узрочно-последична веза између радњи окривљених и насталих последица, с обзиром да су рачуни “...” блокирани због отварања стечајног поступка. Осим наведеног у жалби браниоца се указује на противречност између изреке и образложења пресуде у вези закључка да је кривично дело учињено са евентуалним умишљајем, а да истовремено постоји претходни договор окривљених, јер по природи ствари претходни договор искључује постојање евентуалног умишљаја да се кредити не врате. По ставу одбране такође постоји противречност у изреци у опису радњи помагања окривљене ЗЗ и ИИ, да су заједнички одређивале и уговарале услове кредита, њихову висину, динамику одобравања, рокове враћања, и старале се да висина траженог кредита не пређе лимит изложености банке према појединачним фирмама од 10%, будући да се из образложења пресуде не види на основу којих доказа првостепени суд заснива овакав свој закључак. Такође, у жалби браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића такође се указује да је неприхватљив закључак првостепеног суда у погледу оцене извештаја НБС о извршеној контроли пословања од 30.05.2013.године, тако што првостепени суд закључује да исти нема значај за одлуку, иако је по ставу одбране контрола обухватила 2/3 спорног периода када није уочен неправилан и незаконит рад сектора привреде, већ само сектора ризика, при чему се у жалби оспорава и начин прибављања доказа-кредитних досијеа за фирме “...” и “...”, истицањем да се у кредитним досијеима налазе две различите копије оригинала, и то управо у делу који се односи на то да ли је дато позитивно или условно позитивно мишљење. Надаље се, у жалбама указује на погрешно утврђено чињенично стање, тако што се истиче да је у поновном поступку првостепени суд остао код исте оцене доказа, посебно указујући да окривљена ЗЗ није учествовала у предлагању и одобравању четири спорна кредита који су у изреци побијане пресуде наведени под бројем 11,12,17 и 25, док у осам кредита није писала датуме на кредитној апликацији, а што се односи на кредите 4,5,6,11,12,17,20 и 25, нити је у било ком кредиту учествовала у састављању кредитне анализе, већ су то радили референти. У жалбама се такође указује да је првостепени суд пословним мејловима дао већи значај у односу на онај који им стварно припада, а такође је у побијаној пресуди само цитирао исказ сведока ЈЛЈ, али је пропустио да исти оцени, будући да исказ овог сведока потврђује одбрану окривљене, док је са друге стране ценио исказ сведока ЈЉЈ, који је у спорном периоду радио као сарадник у Сектору за послове са привредом “ПББ”, који исказ за првостепени суд представља кључни доказ да је

окривљена ЗЗ преузела на себе комуникацију са окривљеном ИИ. Жалбеним наводима окривљене ЗЗ, и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића надаље се, указује да је чињенично стање непотпуно утврђено, јер је првостепени суд пропустио да цени налаз и мишљење Комисије Градског завода за вештачење и његову допуну, посебно у делу који се односи на изјашњење судског вештака Весне Петковић са главног претреса од 24.06.2021. године да је изложеност банке на дан 31.12.2012. године била на нули, при чему се у жалби окривљене указује да Управни одбор спроводи надзор над законитошћу пословања банке, тако да је овај орган у целости био упознат са пословањем банке кроз редовне месечне извештаје и кроз извештаје који су достављени НБС. У жалби адвоката Ђорђа Трифуновића такође се указује и да је повређен кривични закон истицањем, да ако се уопште могла применити одредба члана 234 КЗ, јер у време извршења кривичног дела, то дело није било кажњиво по закону (члан 5 став 1 КЗ), у конкретном случају није разматрана могућност примене кривичног дела из члана 227 КЗ, под условом да нису остварена обележја неког другог кривичног дела. Осим наведеног пре ступања на снагу члана 234 КЗ, постојала су друга кривична дела и то несавесно пословање у привреди из члана 234 КЗ, с тим што је ово дело укинута, затим злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238 КЗ и кривично дело несавесно добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209 КЗ, али је очигледно да наведена кривична дела нису примењена, због тога што је наступила застарелост. Жалбеним наводима браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића, побија се првостепена пресуда и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да како је првостепена пресуда захваћена битиним повредама одредаба кривичног поступка, то је и чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, а што је све за последицу имало и неправилну одлуку првостепеног суда у погледу кривичне санкције и одлуке о трошковима кривичног поступка.

Саслушан на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, окривљени АА је у свему остао код одбране коју је дао током првостепеног поступка, негирајући извршење кривичног дела које му се ставља на терет, наводећи да у конкретном случају није учинио ништа противзаконито, нити је пак постојала намера да се предметни кредити не врате “ПББ”. Окривљени АА је у својој одбрани негирао било какав договор са овде окривљеним ББ око прикривеног финансирања, тврдећи да су контакти били само пословне природе, као и да остале чланове Кредитног одбора, не познаје осим окривљене ЗЗ. Основни проблем који се тиче не враћања кредита било је блокирање свих рачуна од стране раније поменутих банака, због чега их је тужио јер су без упозорења прогласиле недеспеле кредите доспелим, при чему мисли да је то намерно урађено из одређених политичких кругова бивше власти.

Саслушан на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, окривљени ББ је у потпуности остао код одбране коју је дао како у претходном поступку, тако и на главном претресу у првостепеном поступку, негирајући извршење кривичног дела, оспоравајући да је са окривљеним АА постигао договор да се на незаконит начин врши кредитирање привредног друштва “...”, као и постојање намере да се том привредном друштву прибави материјална корист, а на штету “ПББ”. Истакао је да је у самом поступку одобравања спорних кредита у потпуности поштована процедура “ПББ”, да је поступао у свему на законит начин, уз механизам за брзо успостављање адекватног обезбеђења пласмана. Окривљени ББ је

учинио неспорним чињеницу да су кредити одобравани, да нису враћани и да се при одобравању кредита радило брзо, те да су поједини кредити одобравани, а да се документација накнадно достављала. Такође је негирао да је постигао договор са овде окривљеним АА око наводног прикривеног финансирања.

Окривљена 33 је на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал у свему остала код одбране коју је дала како у претходном поступку, тако и на главном претресу у првостепеном поступку, не спорећи да је као члан Кредитног одбора "ПББ" учествовала у раду тог одбора приликом процеса одлучивања спорних пласманима, али да није поступала ни по каквом претходном договору са било ким од осталих окривљених, већ по важећим прописима и процедурама банке, а да је сва обавештења у вези са спорним пласманима добијала непосредно од председника Извршног одбора, као свог директног претпостављеног, а у неким случајевима је о пласману обавештена од стране поступајућег референта надлежног за кредитну анализу, односно обраду захтева за кредит. Такође је истакла да ни једног момента није посумњала да се одобравањем спорних пласмана врши прикривено финансирање групације "... " и да ти кредити неће бити враћени. Са друге стране сви одобрени кредити су били краткорочни тзв. "ненаменски кредити", тако да није постојала обавеза банке да прати коришћење средстава, па самим тим ни да ли су та средства посредно или непосредно усмеравана на рачун "...".

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је након свестране оцене и анализе свих доказа, а оцењујући жалбене наводе окривљених АА, ББ и њихових бранилаца, којима се истиче да је погрешан закључак првостепеног суда да је доказано да су окривљени АА и ББ кривично дело за које су оглашени кривим извршили у саизвршилаштву, у вези са чим се у жалбама истиче да првостепени суд прибегава сопственом тумачењу појма саизвршилаштва и закључује да се радње окривљених имају правно квалификовати као нужно саизвршилаштво у извршењу кривичног дела, нашао да су ови жалбени наводи основани. Наиме, првостепени суд закључује да је окривљени АА поступањем на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, искористио свој положај и овлашћење као власника и директора "... " Д.О.О. ... да својој фирми прибави противправну имовинску корист, док су радње које је предузео окривљени ББ засноване на претходном договору са окривљеним АА, да су радње оба окривљена нужно и међусобно повезане и не могу самостално егзистирати једна без друге. Наведене радње окривљених првостепени суд је правно квалификовао као нужно саизвршилаштво у извршењу предметног кривичног дела, док је радње окривљене 33, као радње техничког спровођења претходног договора, квалификовао као радње помагања, налазећи да су на описани начин окривљени АА и ББ извршили продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, док је окривљена 33 извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепеног, ови жалбени наводи окривљених АА и ББ и њихових бранилаца, су оцењени као основани. Наиме, овај суд је ценећи стање у списима предмета и утврђено чињенично стање нашао да се не може прихватити закључак

првостепеног суда да су окривљени АА и ББ кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, предузели у саизвршилаштву, и то нужном саизвршилаштву. Ово из разлога, што када је у питању саизвршилаштво код кривичног дела код којег је својство учиниоца битно обележје кривичног дела, а што је конкретно случај са кривичним делом из члана 234 КЗ, за које су окривљени побијаном пресудом оглашени кривим, саизвршилац може бити само оно лице које може бити самостални извршилац. Имајући у виду да је у конкретном случају окривљени АА имао својство одговорног лица у привредном друштву "... Д.О.О. ..., у којој ситуацији се ово лично својство окривљеног АА не може односити на друго привредно друштво, у овом случају на "Привредну банку Београд" А.Д. Београд, а што даље практично значи да је окривљени АА свој положај и овлашћења могао искористити само у оквиру делатности које се тичу пословања привредног друштва "... Д.О.О. ..., па су у вези са изнетим основани жалбени новоди окривљених и њихових бранилаца да окривљени АА није могао да буде саизвршилац у кривичном делу које је окривљени ББ извршио прекорачењем граница свог овлашћења у "Привредној банци Београд" А.Д. Београд, дакле потпуно другом правном субјекту у коме окривљени АА нема никакав положај, нити овлашћење.

Имајући у виду наведено, овај суд је након одржаног претреса сходно утврђеном чињеничном стању на основу свих изведених доказа делимично усвојио жалбене наводе окривљених АА, ББ и њихових бранилаца, налазећи да су се у радњама окривљеног АА, за које је оглашен кривим као у изреци ове пресуде, стекла сва законска, како објективна, тако и субјективна обележја продуженог кривичног дела, злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, а које је предузео подстрекавањем у смислу одредбе члана 34 КЗ, док су се у радњама окривљеног ББ стекла сва законска, како објективна, тако и субјективна обележја продуженог кривичног дела, злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, имајући у виду да је током поступка неспорно утврђено да је окривљени ББ, као одговорно лице, председник Кредитног и Извршног одбора "Привредне банке Београд" А.Д. Београд, прекорачењем граница свог овлашћења, привредном друштву "...", прибавио противправну имовинску корист, ближе наведену у изреци ове пресуде, у виду новца пренетог том привредном друштву, по основу уговора о зајму, од стране корисника 27 кредита који су добијени од "ПББ", а који није враћен корисницима кредита, као зајмодавцима, као ни тој банци, по основу солидарног јемства за те кредите, да га је на наведено са умишљајем подстрекао окривљени АА, као одговорно лице, власник и генерални директор Привредног друштва "... Д.О.О. ..., који је по основу власништва и уложених новчаних средстава у пословање тог привредног друштва вршио послове, управљања и надзор над тим привредним друштвом и његовом имовином, а што произилази како из неспорно постигнутог договора између окривљених, тако и свих околности под којима су предметни кредити одобравани. По оцени овог суда у радњама окривљене 33 стекла су се сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, помагањем у смислу одредбе члана 35 КЗ, јер је са умишљајем као извршни директор банке, и то Сектора за пласмане привреди и члан Кредитног одбора "Привредне банке Београд" А.Д. Београд, помогла окривљеном ББ стварањем услова за извршење наведеног кривичног дела, тако што је учествовала у техничкој операционализацији постигнутог договора, дефинишући динамику и основне услове краткорочних кредита, пре свега њихову висину и рокове враћања, водећи рачуна да

изложеност банке према било којем од наведених привредних друштава – формалних корисника ових краткорочних кредита не пређе 10% капитала ове банке, те се по упуству окривљеног ББ, старала се да се сачини и потпише неопходна кредитна документација, која је обавезни елемент сваког кредитног досијеа, при чему су сви окривљени били урачунљиви, свесни да могу учинити кривично дело, које је забрањено, па су на то пристали.

По оцени, Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани, основано се жалбеним наводима окривљених АА, ББ и ЗЗ и њихових бранилаца првостепена пресуда оспорава истицањем да постоји противречност између изреке и образложења пресуде у погледу закључка првостепеног суда да су окривљени кривично дело извршили са евентуалним умишљајем, а да је истовремено постојао претходни договор окривљених, који искључује постојање евентуалног умишљаја, а што је за последицу имало повреду кривичног закона. У конкретном случају, у изреци побијане пресуде се између осталог наводи да је код окривљених АА и ББ постојао претходни договор за извршење кривичног дела, што у погледу виности значи да су поступали са директним умишљајем, а потом се описују радње окривљених које су предузете са евентуалним умишљајем, о чему је првостепени суд дао разлоге, да су окривљени били свесни свог дела, његове забрањености, па су и поред тога вољно предузели описне радње пристајући на наступање могуће забрањене последице која је и наступила у виду остварене противправне имовинске користи за "...", односно настале штете за "ПББ". Према закључку првостепеног суда, окривљени су поступали са евентуалним умишљајем као обликом виности у моменту када су предузимали инкриминисане радње јер је то управо моменат када су радили, односно били дужни да раде, имајући у виду правну квалификацију кривичног дела које им се ставља на терет, где је одлучујући моменат прибављања противправне имовинске користи а који се везује фактички за моменат када су "..." пребачена средства од кредита. У вези са изнетим првостепени суд је на страни 288 образложења побијане пресуде, дао разлоге да је приликом поновног одлучивања имао у виду примедбе Апелационог суда у Београду из решења Кж1 По1 22/23 од 02.02.2024.године, на које се такође указује и у жалбама окривљених и њихових бранилаца да договор подразумева директан умишљај, међутим првостепени суд изводи закључак да је могућ и евентуални умишљај, јер су извршиоци били свесни упитности враћања кредита, али и поред тога пристају на њихово одобравање и уговарање.

Наиме, стоји чињеница на коју се указује у жалбама да су окривљени према наводима изреке побијане пресуде (страна 3) оглашени кривим да су били свесни да могу учинити дело, и да је оно забрањено, па су на то пристали", што надаље значи да су окривљени АА и ББ кривично дело извршили са евентуалним умишљајем, као обликом виности, при чему првостепени суд у изреци пресуде истовремено утврђује да је код окривљених АА и ББ постојао претходни договор за извршење кривичног дела, што по питању облика виности значи да су поступали са директним умишљајем, а што све изреку побијане пресуде чини нејасном и противуречном, на шта се основано указује у жалбама. Међутим, овај суд је приликом одлучивања имао у виду да је јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал до завршетка главног претреса пред првостепеним судом, потом и на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, у свему остао код оптужнице Јавног тужилаштва за организовани криминал Кт.бр.39/15 од 18.03.2016. године, која је

прецизирана 01.11.2021. године, остајући самим тим и код истог облика виности-евентуалног умишљаја и пристајања на наступање забрањене последице, тако да у наведеној процесној ситуацији Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал у конкретном случају ни након одржаног претреса, крећући се у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, није могао да врши интервенције у изреци пресуде и окривљенима стави на терет тежи облик виности, дакле директан умишљај у односу на евентуални умишљај као блажи облик виности, како је то окривљенима стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, па самим тим ни да ову повреду закона која је учињена у корист окривљених отклони.

Приликом одлучивања, овај суд је такође имао у виду да су према датом чињеничном опису ближе описаном у изреци побијане пресуде, окривљени оглашени кривим да су својим радњама привредном друштву “...” прибавили противправну имовинску корист у укупном износу од 2.827.236.658,78 динара, а “ТИББ” нанели имовинску штету у истом износу. Међутим, како штета не представља квалификаторну околност за постојање кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, већ висина прибављене противправне имовинске користи, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, ове чињеничне наводе оптужбе, који се односе на имовинску штету, изоставио из чињеничног описа у изреци пресуде.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је из чињеничног описа изоставио и наводе оптужбе да је окривљенима АА и ЗЗ било познато да је одредбама Соразума о дугорочном зајму број 30167 од 02.06.2011. године закљученог између Међународне финансијске корпорације у Вашингтону (IFC), као зајмодаваца и привредних друштава ближе наведених на страни 6 изреке побијане пресуде, као и Соразума о дугорочном кредитном аранжману од 12.02.2011. године између “Комерцијалне банке” А.Д. Београд, “Банка Интеса” А.Д. Београд и “Чачанске банке” А.Д. Чачак, као зајмодаваца и поменутих повезаних привредних друштава као зајмопроимаца, овим и свим повезаним привредним друштвима из састава наведеног концерна, забрањено да без писмене сагласности зајмодавца, које у конкретном случају није било, преузимају било какав финансијски дуг, да гаранују за било какве финансијске обавезе неког другог лица, да успоставе залог на било којој постојећој имовини, приходима или другој активи све док зајмопримци у потпуности не изврше своје финансијске обавезе по овим дугорочним споразумима. Овај суд налази, да поступање окривљених супротно одредбама наведених Споразума није од утицаја на извршење кривичног дела које је предмет овог кривичног поступка, обзиром да су поменуте одредбе предвиђене како би се заштитили интереси зајмодаваца потписника истих, а који нису обухваћени оптужним актом ТОК-а, због чега је исте изоставио из чињеничног описа у изреци пресуде.

Надаље, што се тиче жалбених навода окривљених и њихових бранилаца, којима се оспорава закључак првостепеног суда у делу који се односи на неадекватна средства обезбеђења кредита, тако што се у жалбама истиче да је првостепени суд само анализирао менице као средство обезбеђења и на основу тога извео закључак о неадекватности средстава обезбеђења кредита, пропуштајући да у истом контексту анализира квалитет хипотека на непокретностима, као средствима обезбеђења, због

чега првостепени суд изводи погрешан закључак да су у тренутку одобравања 27 спорних кредита пружена неадекватна средства обезбеђења, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал сходно утврђеном чињеничном стању на претресу, није се посебно бавио чињеницом да ли су менице и хипотеке била адекватна средства за обезбеђење, с обзиром на неспорно утврђену чињеницу да краткорочни кредити ближе наведени у изреци ове пресуде у већини случајева нису ни могли бити одобрени непосредно привредном друштву "...", а да се тиме не прекорачи максимално дозвољени лимит изложености банке према једном лицу или групи повезаних правних лица, у висини од 25% капитала, о чему је претходно било речи, тако да је и ове наводе који се тичу средстава обезбеђења изоставио из чињеничног описа.

Што се тиче жалбених навода окривљених и њихових бранилаца, којима се оспорава утврђено чињенично стање, а које се односи на сам начин извршења кривичног дела, и оцену доказа од стране првостепеног суда, су по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал неосновани. Наиме, када је у питању чињенично стање у овом делу, основане су тврдње тужилаштва, које се тичу неспорног статусног положаја окривљених у конкретним привредним субјектима, и то да су окривљени АА, као власник и генерални директор "... Д.О.О. ... и окривљени ББ као одговорно лице, председник Кредитног и Извршног одбора "Привредне банке Београд" А.Д. Београд, претходно постигли договор о финансирању "...", а што се закључује, како из исказа сведока власника фирми о њиховим непосредним сазнањима која су добили у контакту са овлашћеним лицима из истих, тако и из самог начина одобравања кредита, о чему се првостепени суд детаљно изјашњавао приликом појединачне оцене и анализе сваког кредитног досијеа. Ово је посебно видљиво кроз чињеницу да су власници ново основаних фирми врло мало знали о пословању сопствених фирми, да при том нису знали ни колика је висина узетих кредита, који су услови, рокови враћања, нити су имали било какву активну улогу у процесу одобравања кредита, јер су стручне службе "...", организовале оснивање тих фирми и иницирале узимања кредита. Надаље, да је окривљени АА иницирао оснивање фирми које су аплицирале за кредите, као и да је подстакао постојеће пословне партнере да узимају кредите за рачун наведеног концерна, произилази из исказа сведока власника фирми, који су детаљно наведени у изреци ове пресуде, којима је супротно финансијским интересима банке одобрено 27 кредита, при том наводећи да су се унапред договорили да се средства од кредита истог дана пренесу "...", на шта указује и банкарска документација, а да је запосленима у банци било познато да је стварни корисник кредита наведени концерн, указују у својим исказима и сами запослени у банци, као и садржина пословних мејлова који су такође били предмет детаљне оцене и анализе од стране првостепеног суда, а коју оцену доказа у потпуности прихвата и овај суд.

Из исказа сведока власника фирми, које је првостепени суд такође детаљно анализирао и ценио произилази да се сведоци осим потписивања документације нису значајније ангажовали око кредита, с обзиром да већина сведока нису знали ни износе који су тражени, при чему су сви за конкретне податке упућивали на "... кога и означавају као обвезника враћања кредита. Када се има у виду да сведоци наводе да су документацију потписивали истовремено, како захтеве за кредит, тако и уговоре о кредитима, несумњиво је да су услови кредита од исказивања потребе до одређивања

детаља, висине, рокова и средстава обезбеђења, те реализације појединачних кредита, уговорени на релацији "банка-...". Иако је одбрана тврдила да је при одобравању кредита поштована процедура, на основу изведених доказа се то не може закључити, будући да су ове тврдње одбране оповргнуте исказима сведока власника фирми, да је све послове са банком завршавао "...", што потврђује и сведок ЉЉ, који је у спорном периоду радио као сарадник у Сектору за послове са привредом "ПББ", то је правилан закључак првостепеног суда да је банка спроводила процес одобравања кредита на захтев јемца, а не дужника, што није предвиђено процедуром одобравања, при чему је јемац пружао податке о дужнику и уговарао услове кредитирања, а да при томе ни у једном досијеу нема било каквог овлашћења да "..." као јемац подноси захтев за кредит било писмено, или усмено у име дужника, или да уговара услове кредита, а што све надаље указује да се одобравање кредита заправо заснивало на претходном договору окривљених АА и ББ. Осим наведеног ни окривљена ЗЗ у својој одбрани није спорила да је уписивала датуме гласања поред имена чланова, да је у појединим случајевима то рађено накнадно, па је извесно да Кредитни одбор није ни могао да добије и прочита кредитну апликацију, нити да донесе одлуку пре него што су средства пуштена, док у појединим мејл порукама окривљена ЗЗ тражи да се средства пусте, а да ће сутрадан накнадно доставити одлуку Кредитног бироа, уз образложење да је то само формалног карактера, а да је одлука раније донета. Имајући у виду све напред изнето и по оцени овог суда као другостепеног, неоснована је примедба одбране окривљене ЗЗ да је пословним мејловима дат значај који им не припада, с обзиром да су исти цењени у склопу свих осталих изведених доказа, о којима се првостепени суд детаљно изјашњавао у побијаној пресуди.

Када је реч о фирмама које нису ново основане, сведоци власници истих указују да њима ови кредити нису ни били потребни, јер сами не би могли да их врате, при чему им банка никад не би одобрила кредите у износима који су одобрени да јемац није био "...", а да је стварни разлог због којих су узимали кредит чињење услуге окривљеном АА, јер је наведени концерн имао проблем са ликвидношћу. Управо ову чињеницу потврђује у свом исказу и власник привредног друштва "..." ММ који је навео да је кредит од "ПББ" узео за своју фирму, јер га је мисли окривљени ББ питао да помогне "...", при чему окривљеног АА није познавао, да је потребну документацију он потписао али да је новац одмах потом пренет на рачун "...". Поред тога, наведене чињенице потврђује и Комисија вештака Градског завода за вештачење у свом налазу, из кога између осталог произилази да се "..." финансирао више од позајмљених средстава, него од производње и продаје, што указује да концепт дистрибутера није био стваран, јер су одлука "..." о формирању мреже дистрибутера и уговори о пословно-техничкој сарадњи, како то правилно закључује првостепени суд, били само формално покриће, које би створило привид пословне активности, која би прикрила стварни циљ, а то је посредно кредитирање. Да је то случај указује и налаз вештака да су позајмљена средства књижена у "..." на konto позајмица, а не на konto авансног плаћања робе, као и да нема доказа о испоруци робе. У вези са изнетим, првостепени суд изводи правилан закључак да су основане тврдње тужилаштва, да је разлог оваквог финансирања снижење пословне активности "...", висок степен задужености, што је констатовала и комисија вештака да је исти могао и сам да узима кредите, али не у износима како је то одобравано по појединачним кредитима, јер би у том случају прешао лимит изложености од 25%. Иако је банка требало да има велике користи од финансирања "...", обимна кредитна активност банке према "..." спроведена је на

основу договора окривљених АА и ББ, а што је било супротно финансијским интересима банке, резултирајући каснијом немогућношћу наплате потраживања, доприносећи у значајној мери да банка изгуби дозволу за рад, а затим и оде у стечај.

Првостепени суд је посебно ценио примедбу одбране да окривљени АА није запослен у банци и да није довољно разјашњено како је он могао утицати на одобравање кредита. Међутим, правилан је закључак првостепеног суда да се појединачне радње окривљених не могу посматрати посебно, независно једно од другог, јер је оваквом начину одобравања кредита нужно био потребан претходни договор окривљених АА и ББ, а на постојање договора указују не само писани докази, већ и бројни сведоци, власници фирми корисника кредита, који су јасно указали на своја сазнања о постојању договора између окривљеног АА и банке о отварању кредитних линија ради обезбеђења средстава за ликвидност у датим условима ограничења по раније узетим кредитима, односно велике изложености "ПББ" према "...", на шта указује и брзина одобравања кредита, јер сви уочени и анализирани недостаци и противречности у кредитним досијеима и интерна мејл комуникација, затим директно учешће "..." у подношењу захтева и прибављању документације, те аутоматско пребацивање новца истом, указује да ниједна предузета радња на начин како је то учињено, не би била могућа без претходног договора ове двојице окривљених. Надаље, ни радње помагања окривљене ЗЗ не би имале смисла да не представљају операционализацију постигнутог договора, јер је она са своје стране доприносила извршењу кривичног дела у обиму који је у њеној надлежности, што се уосталом може видети, како из исказа сведока власника тих фирми, тако и сведока који су били запослени у наведеној банци, а посебно из пословних мејлова, а што све надаље указује да је окривљени ББ својим незаконитим поступањем прибавио "..." имовинску корист која је ближе означена у изреци пресуде, а на шта га је подстрекао окривљени АА, а својим радњама окривљена ЗЗ помогла. Код свега напред изнетог првостепени суд није прихватио одбране окривљених, правилно налазећи да су усмерене на избегавање кривичне одговорности, будући да су у целости демантоване изведеним доказима који побијају тврдње окривљених да у радњама које су предузели нема ничег незаконитог, о чему се првостепени суд детаљно изјашњавао у образложењу побијане пресуде.

Такође, што се тиче навода жалбе окривљене ЗЗ, да Управни одбор "ПББ" спроводи надзор над законитошћу пословања банке и да је исти био упознат кроз редовне месечне извештаје о пословању банке, као и кроз извештаје који су достављани НБС, овај суд поменуте наводе није прихватио, имајући у виду исказ сведока НН, председника Управног одбора "Привредне банке Београд" А.Д. Београд, из ког произилази да Управни одбор банке, све до марта месеца 2013. године, није ни знао да су добар део кредитних задужења чинили кредити из којих су потом одобравана средства преношена "...", и да сматра да је Извршни одбор скривао чињенице о раду банке од Управног одбора, на који начин је исти обмањиван, јер су чланови Управног одбора тек из извештаја НБС сазнали за подкапитализованост банке. Поред тога, овај сведок је навео, да потпис чланова Извршног одбора на кредитној апликацији представља верификацију пуштања кредита у оптицај, те да исти није поштовао препоруке Владе Србије, којима се противио окривљени ББ, због чега је одобрен велики број кредита, и поред алармантне ситуације у вези пословања "ПББ" и мишљења Управног одбора да треба стати са кредитним активностима. Такође, из

исказа сведока ЊЊ, директора тржишних и оперативних ризика “Привредне банке Београд” А.Д. Београд, произилази да се приликом утврђивања адекватности капитала није слагао са обрачуном потребних резерви, који се вршио на бази директиве окривљеног ББ, због чега није био уверен у тачност обрачуна, јер су се примењивале исправне формуле, а на бази неисправних података.

Осим наведеног, овај суд је приликом одлучивања имао у виду и жалбене наводе окривљених АА, ББ и ЗЗ и њихових бранилаца којима се указује да у изреци побијане пресуде нису наведене бланкетне норме под које се подводе инкриминисане радње окривљених, а на шта је указао и другостепени суд у укидној одлуци, што отвара могућност произвољности у одлучивању суда у погледу противправности окривљених, посебно што суду није дозвољено да по свом нахођењу у чињеничном опису кривичног дела уноси бланкетну норму, јер би тиме нарушио објективни идентитет оптужбе и пресуде. Међутим, ови жалбени наводи одбране су оцењени као неосновани, имајући у виду да је у изреци првостепене пресуде јасно наведено да су окривљени предузимањем радњи извршења кривичног дела, на начин ближе описан у истој, поступили противно одредбама члана 73 став 3 тачка 8 и члана 33 став 3 Закона о банкама, управо како је и наведено у оптужном акту Јавног тужилаштва за организовани криминал, а о чему се првостепени суд изјашњавао у побијаној пресуди, које повреди бланкетних норми Закона о банкама прихвата као правилно утврђене Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, па су стога супротни жалбени наводи, оцењени као неосновани.

Што се тиче жалбених навода окривљених и њихових бранилаца којима се оспоравају дати разлози првостепеног суда, због којих је прихваћен налаз и мишљење Комисије вештака Градског завода за вештачење, као и његова допуна, а да је са друге стране првостепени суд пропустио да цени одговоре вештака Весне Петковић, које је изнела на главном претресу, који одговори по ставу одбране демантују закључак првостепеног суда о знатном паду бонитета и кредитне способности “...” у марту 2012. године, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је на страни 279 образложења побијане пресуде дао детаљне и аргументоване разлоге због којих је прихватио налаз и мишљење Комисије Градског завода за вештачење, допуну истог, као и исказ вештака Весне Петковић, која је на главном претресу одговарајући на примедбе одбране и стручног саветника одбране окривљеног ББ, др Горана Радосављевића, у целости остала код налаза и мишљења Комисије вештака и његове допуне, у вези са чим је правилан закључак првостепеног суда да је налаз комисије вештака Градског завода за вештачење дат стручно уз сва разјашњења која су вештаци изнели у свом усменом излагању на главном претресу и писаним одговорима, а који налаз и мишљење, као и допуна налаза се заснива на свим релевантним чињеницама и доказима, што посебно указује да су вештаци изузетно детаљно анализирали бројне чињенице и параметре неопходне за закључак суда у погледу утврђеног чињеничног стања, у вези са чим је правилан закључак првостепеног суда да не постоје околности које би дати налаз и мишљење довели у сумњу. Са друге стране, првостепени суд је такође ценио и мишљење стручног саветника одбране др Горана Радосављевића, као и његове примедбе на поједине делове налаза и мишљења вештака, као и одговоре на њихова додатна изјашњења, при чему је неспорно да у одређеним аспектима анализе и закључака вештака, постоје разлике у ставу вештака и саветника, који већи део налаза и

мишљења не доводи у сумњу. Дакле, правилан је закључак првостепеног суда да је комисија вештака свестраније анализирала спорне чињенице, укључујући и чињенице утврђене на основу исказа сведока, како запослених у банци, тако и самих власника фирми дужника, о свим околностима узимања кредита, а што све дати налаз и мишљење чини у потпуности прихватљивим. У вези са изнетим, првостепени суд је правилно одбио предлог одбране да се обави ново вештачење, укључујући и предлог да се постојеће вештачење допуни у циљу утврђивања који је износ капитала узиман у обзир, да ли месечни или квартални, јер дати налаз и мишљење комисије вештака нема битних недостатака који би довели исти у сумњу, посебно када се имају у виду све друге околности које је првостепени суд утврдио и анализирао, а пре свега околности под којима су кредити одобран.

Поводом жалбених навода којима се указује да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, јер је по ставу одбране првостепени суд пропустио да цени налаз и мишљење Комисије Градског завода за вештачење и његову допуну, посебно у делу који се односи на изјашњење судског вештака Весне Петковић са главног претреса од 24.06.2021. године, да је изложеност банке на дан 31.12.2012. године била на нули, овај суд налази да су исти неосновани и не доводе у питање правилност и законитост побијане одлуке. Наиме, стоји чињеница на коју се указује у жалбама да из Записника о контроли НБС од 30.05.2013. године произилази да је изложеност “ПББ” према привредном друштву “...” и са њим повезаним лицима, у периоду који се наводи у чињеничном опису дела, била у складу са процедурама банке, а да је на дан 31.12.2012. године била 0 %. Међутим, по оцени овог суда, у овом делу је правилан закључак првостепеног суда да се извештај НБС односи на период контроле када је одобрен мањи број спорних кредита, па је самим тим степен изложености био мањи, а да је већи део кредита одобрен у 2013. године, док из доказа у списима предмета и анализираних податак приликом вештачења од стране комисије ГЗЗВ, произилази да је пословна активност “...” била добра у 2010 и 2011. години, снижена у 2012. години, док је у 2013. години дошло до пада пословних резултата, а на шта указује и судски вештак у свом усменом изјашњењу да је “...” могао самостално узимати кредите, али ако би узимао кредите у износима који су одобравани корисницима кредита, само код фирми “...” и “...”, збирно, уз постојећу тренутну задуженост дошло би до пробијања лимита од 25%, што би такође било и када би се узимала у обзир изложеност “...” као јемца. Поред тога, из наведеног Записника НБС произилази да се констатована изложеност “ПББ” према “...” од 0 % односила искључиво на један дан, и то 31.12.2012. године, те да је у том тренутку банка била критично подкапитализована, и да није располагала износом капитала довољним за покриће, пре свега кредитног, као и свих осталих ризика којима је изложена.

Надаље, што се тиче жалбених навода браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића којима се доводи у питање начин прибављања доказа-кредитних досијеа, истицањем да поједини нису привремено одузети од стране полиције или тужилаштва у складу са одредбама члана 147-151 ЗКП, већ да су накнадно достављени на захтев тужилаштва од стране стечајног органа у току главног претреса, оцењени су као неосновани имајући у виду да се првостепени суд на страни 280 образложења побијане пресуде детаљно изјаснио, због чега ове доказе није издвојио из списка као незаконите, навоодећи да се не ради о доказима који су прибављени супротно наведеним одредбама ЗКП, имајући у виду да је предметну документацију тужилаштво

прибавило по налогу суда, на основу које документације је извршено вештачење, па се стога у конкретном случају насупрот изнетим жалбеним наводима не може говорити о недозвољеним доказима, који као такви указују на неопходност њиховог издвајања из списка предмета, које разлоге у потпуности прихвата и овај суд. Дакле, по оцени овог суда, без обзира на чињеницу да ли је предметна документација одузета од стране полиције или тужилаштва у предистржном поступку, или је пак достављена на захтев тужилаштва од стране стечајног органа у каснијој фази поступка, иста није прибављена супротно наведеним законским одредбама.

Првостепени суд је на страни 122 образложења побијане пресуде такође навео да је приликом поновног одлучивања имао у виду и примедбе Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал о постојању два оригинала, када су у питању фирме “...” и “...”, који се разликују у томе да ли је дато позитивно или условно позитивно мишљење код одобравања кредита, да налази да се разлози за њихово истовремено постојање не могу утврдити осим уколико није дошло до некакве накнадне измене или манипулације, али да у крајњем случају то не мења закључке о битним околностима, како је кредит одобрен и под којим условима, имајући у виду све друге доказе на основу којих је утврђено чињенично стање, па су супротни жалбени наводи адвоката Ђорђа Трифуновића, којима се указује на наведене чињенице, оцењени као неоснован

Овај суд је имао у виду и жалбене наводе окривљене ЗЗ и њеног браниоца, адвоката Ђорђа Трифуновића, којима се указује да окривљена ЗЗ није учествовала у предлагању и одобравању четири спорна кредита који су у изреци побијане пресуде наведени под бројем 11,12,17 и 25, док у осам кредита није писала датуме на кредитној апликацији, а што се односи на кредите 4,5,6,11,12,17,20 и 25, нити је у било ком кредиту учествовала у састављању кредитне анализе, већ су то радили референти. Међутим, по оцени овог суда као другостепеног, исти су оцењени као неосновини и којима се не доводи у питање правилност и законитост побијане пресуде, имајући у виду пре свега писане доказе у списима предмета у виду кредитних досијеа предметних фирми, које су узимале кредите, о којима се првостепени суд детаљно изјашњавао у побијаној пресуди, а из којих произилази неспорно учешће окривљене ЗЗ у техничкој операционализацији приликом одобравања кредита, а на шта указују, како начин на који су постављани захтеви за кредите, тако и начин на који су кредити одобравани, што додатно поткрепљују и пословни мејлови, као и њено активно учешће на седницама кредитног одбора приликом одобравања предметних кредита, а потом и приликом самог закључења уговора, као лице које је уговоре потписивало испред “ПББ”, осим код кредита под бројем 11 фирме “...”, где није присуствовала седници кредитног одбора, док је сам уговор у име окривљене потписало друго лице, а што не доводи у питање закључак првостепеног суда у погледу битних околности везано за учешће окривљене у самој процедури одобравања кредита, о чему је претходно било речи, имајући у виду све друге доказе на основу којих је неспорно утврђено чињенично стање.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, првостепени суд је насупрот изнетим жалбеним наводима окривљених и њихових бранилаца, на страни 260 побијане пресуде навео разлоге да је приликом поновног одлучивања имао у виду примедбе на које му је указао

другостепени суд, везано за чињеницу да НБС није констатовала пропусте у раду приликом одобравања спорних кредита и да је НБС једино меродавна да утврђује правилност рада банке. Међутим, правилан је закључак првостепеног суда да се није могао сагласити са констатацијом да је НБС једино меродавна да утврђује правилност рада банке, као и да истој нису морале бити познате околности под којима су кредити одобривани, односно стваран начин на који је то вршено, јер из изведених доказа које је првостепени суд детаљно анализирао произилази да кредити нису одобривани по предвиђеном поступку одобравања, а што се посебно односи на поступак прибављања документације, која је у више случајева и накнадно прибављена након пуштања кредита на рачун корисника.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је приликом одлучивања имао у виду жалбене наводе адвоката Ђорђа Трифуновића којима се указује да је првостепени суд повредио кривични закон јер се у конкретном случају није могла применити одредба члана 234 КЗ, обзиром да у време извршења кривичног дела, наведено дело није било кажњиво по закону (члан 5 став 1 КЗ), при чему првостепени суд није размотрио могућност примене кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 КЗ, под условом да нису остварена обележја неког другог кривичног дела. Поред тога, бранилац наводи да су пре ступања на снагу одредбе члана 234 КЗ, постојала друга кривична дела и то несавесно пословање у привреди из члана 234 КЗ, с тим што је ово дело укинато, затим злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238 КЗ и кривично дело несавесно добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209 КЗ, али је очигледно да наведена кривична дела нису примењена, због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења.

Међутим, по оцени овог суда поменути жалбени наводи браниоца нису основани, имајући у виду да се према чињеничном опису окривљенима ставља на терет да су предметно кривично дело, за које су побијаном пресудом оглашени кривим, извршили у временском периоду “од марта године до марта године, када је постојало кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ, предвиђено у глави тридесет три Кривичног законика - кривична дела против службене дужности (“Службени гласник РС” број 72/09), које је као такво престало да важи 15.04.2013. године, када је изменама и допунама Кривичног законика “подељено” у два кривична дела, према својству учиниоца и овлашћењима која му припадају, и када је унето кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, (“Службени гласник РС” 121/2012 од 24.12.2012. године, ступио на снагу 15.04.2013. године), предвиђено у глави двадесет два – кривична дела против привреде, при чему је радња кривичног дела остала неизмењена, тако да наведено кривично дело задржава јасан правни континуитет са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ у случају да се као извршилац јавља одговорно лице, обзиром да кривично дело из члана 234 КЗ и поред наведене разлике у свом законском опису, има иста обележја као и кривично дело из члана 359 КЗ. Поред наведеног, задржан је и јасан правни континуитет инкриминације кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ са инкриминацијом кривичног дела под идентичним законским називом и са истим битним елементима и прописаном казном из члана 227 КЗ, (“Службени гласник РС” број 94/2016 од 24.11.2016. године, који је ступио на снагу 01.03.2018. године изменама у односу на ово кривично дело), који је важио у

време доношења првостепене, а важи и приликом доношења другостепене пресуде, у који је унета законска формулација “уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела” и за које је предвиђена казна затвора од две до десет година, дакле иста казна као и за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, тако да наведено кривично дело из члана 227 КЗ ни на који начин није блаже за окривљене, нити у погледу круга лица која могу бити извршиоци овог кривичног дела, нити у погледу прописаних радњи извршења, као ни у погледу висине запрећене казне. Дакле, имајући у виду законски опис бића наведених кривичних дела, између кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ, који је важио у време извршења предметног кривичног дела (“Службени гласник РС” број 85/2005, 72/2009), кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ (“Службени гласник РС” број 121/2012, ступио на снагу 15.4.2013.године) и кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 КЗ (“Службени гласник РС” број 94/2016, ступио на снагу 1.3.2018.године, који је важио у време доношења првостепене пресуде, као и сада, постоји јасан правни континуитет, при чему је првостепени суд радње окривљених правилно квалификовао као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ (“Службени гласник РС” 121/2012, који је ступио на снагу 15.4.2013.године). Што се пак тиче жалбених навода да су пре ступања на снагу одредбе члана 234 КЗ, постојала друга кривична дела и то несавесно пословање у привреди из члана 234 КЗ, с тим што је ово дело укинато, затим кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238 КЗ и кривично дело несавесно добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209 КЗ, те да је евентуално требало применити правну квалификацију неког од ових кривичних дела, такође су оцењени као неосновани, имајући у виду да се радње које су окривљени предузели и за које су оглашени кривим, према датом чињеничном опису не могу подвести под бића кривичних дела на која у жалби указује бранилац.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је побијану пресуду испитао у погледу одлуке о кривичној санкцији по жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и по жалбама окривљеног ББ и браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића, као и окривљене ЗЗ, браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Мраковића, ... окривљеног ББ, ВВ, заједничке жалбе чланова породице окривљеног, и то ... ГГ и ... ДД, ...ЂЂ, ... ЕЕ и ... ЖЖ, који овај жалбени основ нису ближе образложили, и по службеној дужности у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП у односу на окривљеног АА, будући да се жалбеним наводима окривљеног и његових бранилаца, првостепена пресуда не побија због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је разматрајући правилност и законитост побијане пресуде у делу одлуке о кривичној санкцији нашао да је жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, којом се предлаже строжије кажњавање окривљених, неоснована, док су жалбе окривљеног ББ и браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића, основане. Овај суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима АА, ББ и ЗЗ имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је од отежавајућих околности на страни сво троје окривљених, ценио чињенице, које је и првостепени суд правилно утврдио и то да је противправно

поступање окривљених трајало у дужем временском периоду, да прибављена противправна имовинска корист вишеструко прелази законски лимит за квалификаторни облик кривичног дела, при чему је на страни окривљеног АА као отежавајућа околност цењена чињеница да је раније осуђиван, док је на страни окривљеног ББ као отежавајућа околност ценио чињеницу, да је као директор банке, по сопственом казивању, доведен управо како би опоравио банку, док су инкриминисане радње, које је предузео имале управо супротан ефекат. На страни окривљених АА и ББ, од олакшавајућих околности, овај суд је ценио активности предузете у циљу накнадног обезбеђења наплате потраживања, да је реч о породичним људима, родитељима, а у односу на окривљеног ББ и окривљену ЗЗ да раније нису долазили у сукоб са законом, као и протек времена од извршења кривичног дела у односу на сво троје окривљених. Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је ценећи све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а окривљену ЗЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју казну окривљена ЗЗ у смислу одредбе члана 45 став 3 КЗ има издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на адреси ..., с тим да окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, с тим да је у наведене казне затвора окривљенима у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунато и време проведено у притвору као у изреци ове пресуде, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљених да ће се казнама затвора на које су окривљени осуђени, а у односу на окривљену ЗЗ и начином извршења исте у кућним условима уз примену електронског надзора, довољно утицати да убудуће не врше иста и слична кривична дела, чиме ће се постићи општа сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док су супротни жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, којима се предлаже строжије кажњавање окривљених АА, и ЗЗ, оцењени, као неосновани.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је сходно одредби члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 261 ЗКП окривљене АА, ББ и ЗЗ обавезао да на име судског паушала плате Апелационом суду у Београду износ од по 30.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, при чему је висина паушала одмерена имајући у виду материјалне прилике окривљених, дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка. Имајући у виду овакав закључак другостепеног суда, жалбени наводи браниоца окривљене ЗЗ, адвоката Ђорђа Трифуновића, којима се оспорава одлука првостепеног у погледу трошкова кривичног поступка и судског паушала, оцењени су као неосновани, будући да је овај суд задржао као правилно утврђене и детаљно образложене разлоге дате од стране првостепеног суда, који се односе на трошкове поступка настале пред тим судом.

Осим наведеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је приликом доношења своје одлуке, имао у виду и остале жалбене наводе

окривљених, њихових бранилаца, супруге и чланова породице окривљеног ББ, али је нашао да исти нису од утицаја за доношење другачије одлуке у овој кривичноправној ствари, имајући у виду, а на основу свих изведених доказа, утврђено чињенично стање на претресу пред другостепеним судом.

II

Жалбеним наводима окривљене ИИ и њеног браниоца адвоката Никше Црногорца, оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се истиче да је изрека побијане пресуде у односу на ову окривљену неразумљива, с обзиром да није прецизно описано у чему се конкретно састоји радња помагања окривљене, односно на који начин је иста допринела извршењу кривичног дела од стране окривљеног АА. Осим наведеног у жалбама се указује да је изрека побијане пресуде у односу на окривљену ИИ неразумљива, јер у истој није наведен ниједан материјални пропис, односно правна норма коју је окривљена евентуално, заједно са осталим окривљенима у овом поступку прекршила, приликом предузимања радњи за које се тврди да су довеле до настанка наводне последице кривичног дела, а које чињенице су од круцијалног значаја за утврђивања постојања противправности као субјективног елемента саизвршилаштва, односно постојање заједничког циља евентуалних саизвршилаца, тј. прибављања противправне имовинске користи за "...". Наведене битне повреде одредаба кривичног поступка имале су за последицу да се ни чињенично стање са сигурношћу није могло испитати, с обзиром да из чињеничног описа произилази да се радња помагања окривљене ИИ у смислу стварања услова окривљеном АА за извршење кривичног дела практично своди на радње сачињавања документације потребне за одобравање спорних кредита. Како помагање као облик саучесништва представља умишљајно пружање помоћи другом лицу да изврши кривично дело и како код помагача мора да постоји најпре свест да код другог лица постоји учвршћена одлука да изврши кривично дело и потребна свест да предузима радње којима том лицу ствара повољне услове за извршење кривичног дела, то би у конкретном случају значило да је код окривљене ИИ најпре морала да постоји свест да окривљени АА има вољу да учини кривично дело, а потом да је код окривљене морала да постоји свест да радњама које је предузела у поступку одобравања 27 спорних кредита, ствара услове да окривљени АА изврши кривично дело, тако да се без утврђивања наведених елемената не може говорити о радњи помагања у извршењу кривичног дела на начин који је описан у изреци побијане пресуде, па се стога у жалбама предлаже да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, окривљену ИИ ослободи од оптужбе.

Окривљена ИИ је на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, у свему остала код навода одбране коју је дала, како у претходном поступку, тако и на главном претресу током првостепеног поступка и то да је била запослена у Привредном друштву "... Д.О.О. ..., где је обављала функцију финансијског директора, да за све то време никада није била овлашћено лице за заступање, нити је имала право потписа, а да јој се посао састојао у организацији финансија, рачуноводства и извршавању задатака које је добијала од генералног директора, окривљеног АА. Окривљена ИИ је остала код одбране да није доносила

посебне одлуке, већ да је то радио окривљени АА који је и одлучивао о плаћањима, да није утицала на доношење одлука о кредитима, нити је учествовала у договорима око финансирања “...” преко "ПББ", већ да је то одређивао окривљени АА, јер је концерн током целог периода био солвентан и био је у позицији да отплаћује дугове, никада није био у блокади до тренутка када су га две банке незаконито блокирале. Истакла је да никоме није предложила да оснује фирму као параван за финансирање. Окривљена ИИ је на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал истакла да се не сматра одговорном за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, због чега је предложила да је овај суд ослободи од оптужбе.

Првостепени суд је након оцене и анализе изведених доказа окривљену ИИ огласио кривом да је извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, о чему је у образложењу побијане пресуде дао разлоге, и то да су окривљени АА и ИИ иницирали оснивање фирми које су аплицирале за кредите, као и да су иницирали пословне партнере да узимају кредите за њихов рачун, а што произилази из исказа сведока власника фирми који су то детаљно описали, да су се унапред договорили да се средства од кредита истог дана пренесу “...”, на шта указује и банкарска документација. Првостепени суд на страни 287 образложења побијане пресуде закључује да се између осталих окривљених улога окривљене ИИ, састојала у техничком спровођењу претходног договора, јер је окривљена ИИ поступајући по налогу окривљеног АА иницирала оснивање нових фирми “дистрибутера” ..., а у контакту са окривљеном ЗЗ заједнички одређивала и уговарала услове кредита, висину, динамику одобравања и рокове враћања, при чему се окривљена ИИ старала о достављању кредитне документације потребне за одобравање кредита, а такође се старала да висина износа тражених кредита не пређе лимит изложености банке према појединачним фирмама од 10% капитала банке, као и да се сачини и потпише неопходна документација и да се средства у најкраћем року пренесу ... по основу уговора о позајмицама. Према закључку првостепеног суда, ниједна предузета радња на начин како је учињена не би била могућа без претходног договора. Такве радње помагања предузете од стране окривљене ИИ и ЗЗ засебно не би имале смисла да не представљају операционализацију постигнутог договора, јер је свака са своје стране доприносила извршењу радњи помагања у обиму који је у њиховој надлежности, што произилази како из исказа сведока из фирми, тако и из банке, а посебно из пословних мејлова, па стога првостепени суд закључује да су радње окривљене ИИ у изреци пресуде довољно описане, довољно индивидуализоване, да се може разлучити шта је окривљена конкретно радила, да је била свесна свог дела, његове забрањености и поред тога вољно преузела описане радње, пристајући на наступање могуће забрањене последице која је и наступила у виду остварене противправне користи “...”, односно настале штете за “ПББ”, те је на тај начин поступала са евентуалним умишљајем као обликом виности у моменту када су предузимане инкриминисане радње.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је, ценећи одбрану окривљене ИИ коју је дала како у првостепеном поступку, и код које одбране је остала и на претресу пред овим судом, као и писане доказе у списима предмета, те жалбене наводе окривљене ИИ и њеног браниоца, адвоката Никше Црногорца, нашао да нису доказани чињенични наводи оптужбе, да је окривљена ИИ

извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, како је то наведено у ставу II изреке ове пресуде и то да је заједно са окривљеном ЗЗ са умишљајем помогла окривљенима ББ и АА у извршењу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 КЗ, и то стварањем услова за извршење наведеног кривичног дела, као и да је у непосредном контакту са окривљеном ЗЗ дефинисала динамику и основне услове краткорочних кредита, пре свега њихову висину и рокове враћања, водећи рачуна о томе да изложеност банке према било којем од наведених привредних друштава – формалних корисника ових краткорочних кредита не пређе 10% капитала ове банке и старањем да се сачини и потпише неопходна кредитна документација коју су требали да доставе банци формални корисници наведених краткорочних кредита и привредно друштво "...".

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, основано се жалбеним наводима окривљене ИИ и њеног браниоца указује да нису доказани чињенични наводи оптужбе да поступање окривљене како је то ближе наведено у изреци ове пресуде у смислу одредбе члана 35 КЗ представља радње помагања у извршењу кривичног дела које јој се ставља на терет, нити је било доказа да је као помагач допринела радњи извршења кривичног дела, имајући у виду пре свега исказе сведока, власника привредних друштава за које се у изреци пресуде наводи да су окривљени АА и ИИ иницирали да најпре буду основана, да би потом од "ПББ" добили предметне кредите, те да су ова привредна друштва на њихову иницијативу спорна новчана средства преносили "...". Ово из разлога што се није могло са несумњивом сигурношћу утврдити да је окривљена ИИ утицала на власнике привредних друштава да оснују иста, нити да је иницирала да привредна друштва ближе означена у изреци ове пресуде аплицирају за добијање кредита, будући да су чињенична утврђења првостепеног суда базирана искључиво на исказу сведока ЉЉ, вишег стручног сарадника у Сектору за послове привреде "ПББ", да су путем мејлова комуницирали са окривљеном ИИ поводом кредита за предузећа "... и "...", никада са неким другим из тог предузећа, те да су окривљеној ИИ јављали када неко из истих треба да дође у банку ради потписивања кредитне документације.

У вези са изнетим овај суд је ценио исказе сведока, власника привредних друштава који су аплицирали код "Привредне банке Београд А.Д." за добијање кредита, па тако између осталог из исказа сведока ОО власника привредног друштва "... произилази да је он у договору са окривљеним АА основао ово привредно друштво и аплицирао за добијање кредита, потом је по договору са окривљеним АА средства од кредита на основу уговора о зајму пренео на рачун "...", истичући да је идеја да поднесе захтев за кредит такође била у договору са окривљеним АА, посебно наводећи у свом исказу да окривљена ИИ није имала никакве везе са добијањем кредита, упркос тврдњама сведока ЉЉ да је сва комуникација за овај кредит ишла преко ове окривљене. Надаље, из исказа сведока ПП власника привредног друштва "... произилази да је правна служба "... припремила сву потребну документацију за добијање кредита, да му је окривљени АА предложио оснивање фирме и узимање кредита, уз обећање да ће гаранцију за кредит дати овај концерн, не спорећи да се консултовао у фирми са окривљеном ИИ, али да са њене стране није било наговарања, јер је одлука била његова. Из исказа сведока РР, произилази да је по договору окривљеног АА и њеног оца основала привредно друштво "...", да о кредиту не зна

ништа јер је све папире за кредит сређивао "...", а које наводе сведока да о самом пословању не знају ништа или минимално, и да је све радње око пословања заправо преузимао и уговарао концерн, који је непосредно одлучивао о узимању кредита и трошењу средстава, су у својим исказима потврдиле и сведоци СС и ТТ које су у спорном периоду биле запослене у фирми "...". Поред ових сведока и сведок ЋЋ власник привредног друштва "...", као и сведок УУ власник привредног друштва "...", у својим исказима су потврдили да су у договору са окривљеним АА основали привредна друштва и аплицирали за добијање кредита, да су добијена средства самоиницијативно пребацивали на рачун "...", углавном из пријатељских разлога, односно као лица која су некада била запослена у истом, јер су у перспективи имали будућу сарадњу са концерном, као и да су реализацију спорних кредитних пласмана углавном вршили преко стручних служби "...", конкретно правне службе, односно да су реализацију спорних пословних аранжмана остваривали у контакту са ФФ који је у критичном периоду обављао функцију заменика директора "...", Д.О.О. ... и који је хијерархијски посматрано био надређен у односу на окривљену ИИ, која је у спорном периоду била запослена на позицији финансијског директора истог, те према интерним актима истог, као и на основу Уговора о раду, није имала никакв управљачка овлашћења у том привредном друштву.

Осим тога, нису доказани ни чињенични наводи оптужбе да је у односу на окривљену ИИ било којим актом било пренето овлашћење да суштински управља, односно доноси одлуке у привредним друштвима, корисницима 27 спорних кредита, независним у односу на "...", нити је могла да зна колика је изложеност "ПББ" према концерну, с обзиром да у домену њених овлашћења није било да се на било који начин интересује како су спорни кредити одобравани, јер је у конкретном случају то била интерна ствар "ПББ", нити је пак било доказа да је она уговарала и одређивала услове кредита, висину и динамику одобравања, рокове враћања, нити се пак старала да се средства у најкраћем року пренесу "...", у виду позајмица. С обзиром да се у конкретном случају радња помагања окривљене ИИ, према наводима изреке побијане пресуде сводила на стварање услова, овде окривљеном АА за извршење кривичног дела, дакле практично се односила на сачињавања документације која је била потребна за одобравање спорних кредита, окривљена ИИ није могла бити у било каквом службеном односу подређености према окривљеном ББ, као председнику Кредитног и Извршног одбора "Привредне банке Београд" А.Д. Београд. Осим тога, окривљена ИИ, објективно није ни могла да води рачуна о томе да изложеност банке према појединачним фирмама не пређе 10%, јер је висина кредита пре свега зависила од расположивих средстава, којим податком је једино располагао Сектор средстава "ПББ" који је водио рачуна о дневној ликвидности, на чији рад овде окривљена ИИ није могла имати утицај, с обзиром да се у спорном периоду налазила на позицији финансијског директора "...", чији се посао састојао у организацији финансија, рачуноводства и извршавању задатака које је добијала од генералног директора, овде окривљеног АА,

Како помагање као облик саучесништва представља умишљајно пружање помоћи другом лицу да изврши кривично дело, што надаље, указује на постојање свести код другог лица да постоји учвршћена одлука да изврши кривично дело, а потом и свест да предузима радње којима том лицу ствара погодне услове за извршење кривичног дела, што би значило да је код окривљене ИИ морала постојати свест да

окривљени АА има намеру да учини кривично дело, потом да је код окривљене морала постојати свест да радњама које је предузела у поступку одобравања 27 спорних кредита, ствара услове да окривљени АА изврши кривично дело. Међутим, како на основу свих изведених доказа ови чињенични наводи оптужбе на страни окривљене ИИ током поступка нису доказани, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал у недостатку сигурних и поузданих доказа, окривљену ИИ, применом начела "in dubio pro geo" у смислу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршила продужено кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ.

Како је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал окривљену ИИ ослободио од оптужбе, то је у смислу одредбе члана 265 став 1 ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци ове пресуде, на основу одредбе члана 459, 457, 449 и 450 и одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП.

Записничар
Јулијана Таталовић,с.р.

Председник већа-судија
Драгољуб Албијанић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде
није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић